

Verslag van Hans Kuyper:

Het overheersende gevoel na de bezoeken aan Dordt en Rotjeknor is: wat kan er toch veel misgaan en wat doen we het in Zaanstad relatief goed. Dat is een constatering die louterend werkt, na veel verhitte debatten in de Raad. En misschien was het ook wel stiekem de bedoeling dat wij als Raad dat zo zouden voelen - zo nu en dan kwamen onze gidsen met voorbeelden en uitspraken die wel erg dicht tegen de inhoud van MaakZaanstad aan schuurden. Dat kan haast geen toeval zijn geweest!

Op bestuurlijk niveau vond ik de werkwijze van de Drechtstedenraad erg interessant, vooral het feit dat er in dat college geen oppositie of coalitie bestaat, zodat er bij elk debat opnieuw naar meerderheden moet worden gezocht, veelal op basis van gezond verstand (en ouderwetse uitruil, waarschijnlijk). Misschien is het leuk om zo'n vergadering eens te bezoeken om te zien of een dergelijke werkwijze kan helpen om de MRA spannender en democratischer te maken. Het lijkt onmogelijk het model één op één over te nemen, vanwege het onwerkbaar grote aantal politieke partijen in de regio Amsterdam, dus daar moet een middenweg gezocht worden. Eens zien hoe Amsterdam daarover denkt. ;-)

Voor wat betreft herontwikkeling vond ik het verhaal van Hamit Karakus erg inspirerend, vooral de lange adem, de onorthodoxe werkwijze met het inzetten van pioniers, en de politiek van vertrouwen spraken mij aan; een contract sluiten met zowel de Raad als de maatschappelijke partners om niet bij elk wissel (of elke verkiezing) van koers te veranderen, en de bereidheid om aanvankelijk met verlies te draaien.

Of mooie ideeën als de Fenix Food Factory, een 'Loods 5 voor voedsel', in Zaanstad zouden kunnen werken, staat te bezien. We missen toch wel erg de studentenpopulatie. Maar gezien de relatief eenvoudige opzet en lage kosten, kunnen we overwegen om een mooi stuk erfgoed voor iets dergelijks ter beschikking te stellen. Als experiment, en in het volle besef dat het ook glorieus kan mislukken. Beter iets uit de Zaan dan een kouwelijk concept uit Kaapstad, toch? Er zijn pioniers die het aandurven, dat weten we al.

Het verhaal van Marco Pastors was verrassend. Een volgeling van Pim die heilig gelooft in de maakbare samenleving met werk voor allen en die streeft naar een sociaaldemocratische verheffing middels het hanteren van de knoet - geen wonder dat hij aan een weekendje Drenthe toe was! Wel, tussen haakjes, jammer dat DZ en POV deze excursie aan hun neus voorbij lieten gaan. Zo hebben ze toch de kans gemist om heel dicht bij een vertrouwing van Pim te komen en hem misschien zelfs even aan te raken.

Volstrekt onvergetelijk was voor mij, tot slot, de verbijsterde blik van Henk Kranendonk, programmadirecteur van het Dordtse Energiehuis, toen hem werd verteld dat Zaanstad al haar cultuur juist weghaalt uit het erfgoed - heel inspirerend en een teken dat ROSA volkomen gelijk heeft met haar verzet tegen het Cultuurcluster.